

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Petersen, Frederik Christian FRA: Mynster, Jakob Peter (1817-07-14)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Petersen, Frederik Christian FRA: Mynster, Jakob Peter (1817-07-14)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 130. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L001991707000078.pdf> (tilgået 05. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Til Dr. F. C Petersen *)*.
Kjøbenhavn, 14de Julii 1817.

Da faa Ord i Hast ere bedre, end mange sildig eller aldrig, saa styrter jeg nu nogle Linier sammen til Dem, og beder Dem undskylde, saavel Liniernes formodentlige lyriske Uorden, som at jeg har havt indlagte Creditiv en Postdag over, da det forrige Postdag, formedelst Prædiken og mange andre indenlandske Affairer, var mig umneligt at besørge det mindste Udenlandske. Jeg haaber, at det kommer tidsnok, og er saaledes, som De ønsker det.

Da Reisen over München o. s. v. synes at være den bedre Vei, formoder jeg, at „den Bedre“ **) foretrækker den, og det er en Reise, som jeg kan misunde, det vil sige: ret hiertelig unde Dem. Maatte kun Pengene strække til, Tiid blev der da vel til at see mange Stæder og Mennesker. — Jeg ønskede meget gjerne at kunne sige Dem Noget om Deres tilkommende akademiske Stilling, men er endnu ikke istand dertil. Noget haaber jeg vil kunne skee for Dem; men hvad? er endnu ganske ubestemt, i det mindste i Menneskenes Raad. En stor Forestilling til Kongen angaaende en Forandring i Indretningen af Consistorium er nu næsten færdig i Direktionen, og Malling har lovet, at den første Sag, som derpaa foretages, skal være Giennemsynet af Universitetets Gage-Reglement. Ved denne Leilighed vil ogsaa Deres Bedste være en Gienstand for Ventilation, og jeg har Grund til at haabe, at der, efter fattig Leilighed, vil kunne skee Noget, og om ikke lang Tiid ***).

Det Mærkværdigste, her er foregaaet i lang Tiid, er Tugthusets Brand, hvorom vel Aviserne ville have fortalt Dem det Vigtigste. Imidlertid ere alle de undslupne Fangers. 131iglen paagrebne. Baggesen fortæller, at han i Kirsebærgangen har grebet En med Tilnavn Vovehals, og for at gjøre Sagen desto mere rørende, veed han naturligviis ingen Ende paa at prise Vovehalsens Fortræffeligheder. Frue Rahbek gjorde ham den Indvending, at da Personen var en Siellænder, var han formodentlig dog kun en daarlig Kieltring, hvortil han svarede, at hvad der end var at sige paa Siellænderne, saa var dog Vovehals, Frue Rahbek og Baggesen fødte i Sielland. — Ørsted har ved denne Tugthus-Affaire dissenteret fra Kongen, Cancelliet og hele Publicum ved at opponere mod den Standret, der blev sat. Mig synes dog, at, naar man i Krigen kan være nødt tit at decimere et Regiment, som gjør Opstand, skjøndt det kan antages at bestaae for en stor Deel af skikkelige Folk, kan man vel, naar Tugthus-Regimentet gjør Opstand, og fører formelig Kriig med Mord og Brand, forfare paa samme Maade.

Literaturen er i disse Dage bleven beriget med flere Produeter af æsthetisk Indhold, hvorimod Polemiken for Øieblikket næsten ganske tier; dog er dette maaskee for meget sagt, da der i Dag er udkommet et nyt Hefte af „Dannevirke“, som jeg endnu ikke har seet. En Hr. L. Fischer har skrevet en „Elskovsprøve“; Hallager: „Studenterpudser“, samt „Løier over Løier eller en Vandring til Dyrehaven“. Dette har naturligviis Ingen seet. Ingemann har leveret: „De Underjordiske“, et stort, bornholmsk Eventyr i Prosa. Men „Hroars Saga“ er ogsaa udkommen, synes at vinde stort Bifald, ogsaa at fortjene det. Jeg har endnu kun læst Lidet deraf, men dette har interesseret mig meget, skjøndt der synes at være Noget deri af den Snaksomhed, som Oehlschläger gjerne anbringer i sine prosaiske Fortællinger. Oehlschläger er nu i Wien, eller maaskee allerede paa Veien til Berlin. Efter hans Breve er det gaaet ham meget vel i Tydskland; i München var han endog bleven meget god Ven med Schelling, derimod havde han ikke besøgt den „fornemme“ Jacobi. Dette Sidstes. 132vilde jeg ønske, De fik Leilighed til, da jeg meget gjerne vilde høre Noget om ham.

9

Jeg maa endnu fortælle Dem, at her har været tvende Fester i Anledning af Abr. Kalls Jubilæum. Ved den akademiske holdt Engelstoft paa Auditoriet en meget net og passende latinsk Tale, og vi spiste siden et net og passende Maaltid. Ved den anden, som holdtes paa Skydebanen, var jeg ikke tilstede; Rahbek holdt en Tale, som synes at have været ret kiøn og ret ubetydelig. Pram, som tilligemed Baggesen og Høst forestod Festen, og som forud havde presset alle Mennesker, og endog bedet Münter opsætte Landemodet for at kunne være tilstede derved, blev selv vred (man veed ikke hvorover) og kom ikke.

„Directricen“ hilser venskabeligst. „Mønsterbarnet“ skikker sig saa vel, at jeg haaber, Sielland kan være i det mindste ligesaa stolt af ham, som af Vovehals. Jeg har skrækkelig Meget at bestille, men lever ellers meget vel. Gjør De ligesaa, og dersom De kan finde Leilighed til engang igien at lade mig høre fra Dem, da vil det glæde mig meget, og jeg skal da see til igien at kunne opvarte Dem med noget Sludderstof.

Deres
J. P. Mynster.